

می کند. عبور از کوره راهها، دره ها، فراز و نشیب ها، گذر از صخره ها و قله های دشوار در شرایط برف و یخ و درگیر شدن با طوفان های سهمناک کوهستانی و بهمن های مرگبار، به علاوه مراقبت و مقابله فرهنگی با کج رفتاری ها، جملگی مخاطراتی است که دست اندرکاران این ورزش همواره با آن مواجه اند و در عین حال حوزه مسئولیت تربیت بدنی را در درک موقعیت حساس این ورزش روز به روز سنگین تر می نماید.

هرآینه اگر تربیت بدنی از زیر مجموعه ای (هیات کوهنوردی) توانمند برخوردار باشد، قادر خواهد بود با مدیریتی کارآمد، نقش هدایتی خود را به درستی ایفاء کرده و این ورزش با کمترین چالش توسعه و گسترش یابد. در غیر این صورت اگر هیات کوهنوردی که به عنوان بازوی اجرایی تربیت بدنی در این ورزش عمل می کند دارای مدیریتی ضعیف و ناکارآمد باشد، بر این ورزش همان خواهد رفت که اکنون ما در بندرانزلی شاهد آنیم.

چالش های پیش روی این ورزش در بندرانزلی عبارتند از:

(۱) روشن نبودن اهداف این ورزش.

(۲) نامناسب بودن ساختار تشکیلاتی هیات.

(۳) فقدان مدیریتی قوی و کاریزما در راس هیات.

به عبارت دیگر، در این ورزش باید چه اهدافی را تعقیب نمود؟ با چه ساختاری (ابزار تشکیلاتی) باید به سمت آن اهداف حرکت کرد؟ و چه کسی باید سکاندار و هدایت گر این کشتی بسوی مقصد باشد؟ این ها پرسشی اساسی در برابر ورزش کوهنوردی بندرانزلی است که نمی توان از آن چشم پوشید و مواجهه با هر چالشی بدون پاسخ منطقی به سه نکته یاد شده امکانپذیر نبوده و این ورزش از بحران موجود رهایی نخواهد یافت. هنگامی که به هریک از موضوعات سه گانه پاسخی در خور داده شود و هیاتی هدفمند، با ساختار تشکیلاتی مناسب و مدیریتی توانمند در جهت اصلاح و توسعه این ورزش گام بردارد، در برابر پرسش های بی شمار دیگری قرار خواهد گرفت که ضرورتاً به عنوان سازمان هدایتگر این ورزش ملزم به پاسخ به تک تک این پرسش ها خواهد بود. این پرسش ها عبارتند از:

(۱) توسعه در ادبیات ورزشی چه مفهومی دارد و چه اهدافی را دنبال می کند؟

(۲) برنامه کوتاه و بلند مدت هیات در توسعه ورزش کوهنوردی بندرانزلی چیست؟

(۳) هیات کوهنوردی در قبال گروههای کوهنوردی چه تعهداتی دارد؟

(۴) گروههای کوهنوردی در قبال هیات چه تکالیف و تعهداتی دارند؟

(۵) رابطه هیات کوهنوردی با تربیت بدنی شهرستان و هیات کوهنوردی استان در چه سطح و انتظاراتی است و تعهدات متقابل آنان در قبال یکدیگر کدامند؟

(۶) آسیب های مختلف در این ورزش کدامند و راه مقابله فرهنگی با آن با چه شیوه و ابزاری صورت خواهد گرفت؟

(۷) منابع مالی هیات کدامست؟ چگونه می بایست در تقویت بنیه مالی هیات برنامه ریزی کرد؟

(۸) نقش هیات در ایجاد تعامل و وفاق بین گروههای کوهنوردی چیست؟ برای استحکام مودت و دوستی

بین گروه های کوهنوردی شهرستان و استان چه برنامه هایی را باید در پیش گرفت؟

پاسخ به پرسش های فوق در واقع تبیین خط و مشی و راهکار عملی هیات در پیشبرد اهداف این ورزش خواهد بود. حالاً پرسیدنی است، آیا هیات کنونی و در راس آن مدیریت کنونی هیات، توانایی پاسخگویی و ارائه

محیط های زیست روستا نشینان و کوهستان را پاکیزه نگاه دارید.